

VERZAMELTIPS

K. Binnemans

Aankoop van mineralen op een beurs

Elke verzamelaar die een zo groot en compleet mogelijke mineralen-collectie wil uitbouwen, zal vlug ervaren dat dit met alleen eigen vondsten niet te verwezenlijken is. Daarom zullen ook stenen moeten aangekocht worden. Mineralen kunnen in een gespecialiseerde zaak, bij een gevorderde verzamelaar of ook op een beurs verkregen worden. Dit artikel wil enkele tips geven, die van nut kunnen zijn bij een bezoek aan een mineralenbeurs.

Waar en wanneer beurzen georganiseerd worden, is geregeld in dit tijdschrift te lezen. Een meer uitgebreide lijst verschijnt in het Duitse tijdschrift "Lapis". Een voordeel van een beurs is het grote aanbod. Een beurs met een mineralenwinkel vergelijken is als een vergelijking tussen een supermarkt en een kruidenierszaak. Door de concurrentie tussen verschillende handelaars blijven de prijzen binnen de perken, iets wat niet kan gezegd worden over de exotische prijskaartjes die mineralen in sommige zuiderse toeristische plaatsen toebedeeld krijgen.

Vooraleer iets te kopen, kan men best een overzicht van het aanbod verwerven. Zo kan vermeden worden dat men het gehele budget aan de eerste standen uitgeeft, terwijl de interessantste aanbiedingen misschien een paar rijen verder staan. Enkel wanneer zeer zeldzame of heel mooie stukken tegen een redelijke prijs worden aangeboden, mag men de aankoop niet te lang uitstellen. Zoniet zal men dikwijls achter het net vissen. Andere verzamelaars zijn immers ook op zoek naar koopjes.

Ga niet naar een beurs met de gedachte een welbepaald mineraal te kopen. Interessanter is het om uit te zien naar mineralen die in groten getale worden aangeboden. Rijkelijke vondsten van bepaalde specimens kunnen de prijzen tijdelijk scherp doen dalen. Wanneer men regelmatig beurzen bezoekt, kent men op den duur de prijzen van de courante mineralen. Wanneer onrealistisch hoge prijzen worden gevraagd, koop dan niet, zelfs al is het mineraal nog zo mooi. Zulke zelfdiscipline kan ervoor zorgen dat handelaars niet van jaar tot jaar hun prijzen blijven opdrijven.

Durf ook af te dingen. Hoewel dit verschijnsel haast een regel is op rommel- en antiekmarkten, is het op mineralenbeurzen nog niet ingeburgerd. De meeste kopers betalen de gevraagde prijs zonder meer. Persoonlijk probeer ik ongeveer 20% reductie te bekomen en dit lukt me meer dan eens. Natuurlijk zijn er ook handelaars die hier totaal niet voor te vinden zijn. Zo heb ik al uitspraken te horen gekregen in de trend van: "Zeg, we zijn hier niet in Marokko!" De meeste kans voor een korting heeft men bij aankoop van verscheidene mineralen bij eenzelfde handelaar of bij aankoop van duurdere stukken. Het beste tijdstip hiervoor is iets voor sluitingstijd. Wat een handelaar verkocht heeft, hoeft hij niet meer terug in te pakken. Zeker voor studenten doen verkopers nog al eens een oogje dicht.

Een beurs is ook een goede gelegenheid om vreemde muntstukken, die

men wel eens na een vakantie overhoudt en die banken meestal niet meer terugnemen, van de hand te doen. Immers, onder de handelaars zijn vele nationaliteiten vertegenwoordigd, die ook betaling in hun eigen munt aanvaarden. Hou ook bij buitenlandse verkopers steeds de aangerekende wisselkoersen in het oog. Het kan voordeliger zijn om bij voorbeeld met Duitse marken dan met Belgische franken te betalen.

Wanneer grotere partijen stenen worden aangeboden, is het soms interessant om grotere hoeveelheden aan te kopen. Wat men niet voor eigen verzameling kan gebruiken, is nog geschikt als ruilmateriaal. Ook met verzamelaars die een deel van hun verzameling verkopen, zijn goede zaken te doen.

Zeker als men mineralen volgens de systematiek verzamelt, is het handig om het bekende boekje van M.Fleischer, "Glossary of Mineral Species" bij de hand te hebben. Hierin kan men snel de chemische formule van een mineraal opzoeken, zodat men dan al bij benadering weet welk vlees men in de kuip heeft. Vereiste is natuurlijk wel dat men formules kan lezen, maar dit is snel te leren.

Controleer ook altijd of de vindplaats duidelijk op het etiket vermeld staat. Liefst zijn deze vindplaatsen iets preciezer omschreven dan "Australië" of "Zuid-Afrika".

Wees ook steeds op U hoede voor synthetische mineralen en vervalsingen. Bekende voorbeelden zijn : kristallen van gedegen bismut, kopersulfaatkristallen (mooi blauw gekleurd en verkocht als chalcantiet), carborundum (synthetisch SiC, zwart met fraaie interferentiekleuren), rookkwarts uit Arkansas (=met radioactieve stralen bestraalde bergkristal),... Agaten zijn meestal kunstmatig gekleurd maar dit wordt niet als een vervalsing aanzien. Controleer ook steeds of kristallen en geoden niet gelijmd zijn.

Het kan handig zijn om aan de verkoper een adreskaartje te vragen. Zo weet men van wie een bepaald mineraal komt en kan men later gemakkelijker met deze persoon contact opnemen. Dit kan bijvoorbeeld nodig zijn, wanneer bedrieglijke praktijken aan het licht zijn gekomen of wanneer men gewoon nog wat meer mineralen bij die bepaalde handelaar wil kopen.

Tenslotte kan vermeld worden dat een beurs een goede kans biedt om zeldzame mineralen of typische kristalvormen te leren kennen. Geef Uw ogen dus goed de kost!

* * * * *

* * * *

* * *

* *

*